

رضايتمندي مراجعه کنندگان به واحد پذيرش بيمارستان هاي آموزشي تحت پوشش دانشگاه علوم پزشكى کاشان؛ ۱۳۸۵

Abbas شيخ طاهری^۱ / مهرداد فرزندی پور^۲ / فرجناز صدوقی^۳

چكیده

مقدمه: رضايتمندي بيماران نشان دهنده ارائه صحيح خدمات بوده و از نشانگرهای مهم کيفيت مراقبت بهداشتی درمانی محسوب می شود. رضايت بيمار از واحد پذيرش نيز از اهمیت زیادي برخوردار است. هدف اين مطالعه بررسی رضايتمندي مراجعين از واحد پذيرش بيمارستان هاي آموزشي تحت پوشش دانشگاه علوم پزشكى کاشان و عوامل مرتبط با آن است.

روش بررسی: در اين مطالعه توصيفي - تحليلي نظرات ۲۸۴ نفر از مراجعه کنندگان به بيمارستان هاي آموزشي شهر کاشان از طريق پرسشنامه گردآوري شده است. تحليل داده ها با استفاده از ساخته هاي آمار توصيفي (درصد و ميانگين) و تحليلي (t -test, X^2 و ANOVA) انجام شده است.

يافته ها: در مجموع اکثريت مراجعين عملكرد واحد پذيرش را خوب می دانستند (۴۶/۲%). مراجعين از مدت انتظار ۱۰/۰±۱/۴۲) و رفتار و روابط کارکنان (۲۰/۷۸±۲/۹) کاملا راضي و از نحوه باسخگويي به سوالات (۲/۷±۰/۶) از (۱۰/۰±۱/۱۰) راضي بوده اند. رضايتمندي مراجعين از واحد پذيرش با جنسیت بيماران، مدت اقامت و شغل رابطه دارد ولی با سن، منطقه سکونت، مراجعه قبلی و مراجعه حضوری رابطه ندارد. رضايتمندي بيماران از نحوه باسخگويي کارکنان به طور معنی داري كمتر از همراهان است ($p<0.05$).

نتيجه گيري: در مجموع مراجعه کنندگان از واحد پذيرش راضي اند. کارکنان پذيرش می توانند با پاسخگويي مناسب تر به بيماران، خصوصا در مورد فرم هاي رضايت نامه، توجه به بانيوان و توجه به گروه هاي مسن تر رضايت مراجعه کنندگان از واحد پذيرش را افزایش دهند.

كليدواژه ها: پذيرش، رضايتمندي، بيمارستان، مراجعه کننده، بيمار

◇ وصول مقاله: ۸۶/۷/۲۵، اصلاح نهایی: ۸۶/۵/۱۶، پذيرش مقاله: ۸۶/۷/۳

۱-دانشجوی دکتری مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشكى ايران، مدرس دانشگاه علوم پزشكى کاشان، نویسنده مسئول (Email: abbas.taheri@gmail.com)

۲-دکترای مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدارک پزشكى، دانشکده پيراپزشكى، دانشگاه علوم پزشكى کاشان

۳-استادیار مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشكى اiran

مقدمه

رضایت بیماران از واحد پذیرش پرداخته است. در این مطالعه مشخص شد که ۷۶ درصد از بیماران راضی، ۱۴/۶ درصد تا حدودی راضی و ۹/۴ درصد ناراضی اند. این مطالعه نشان داد که رضایت بیماران از واحد پذیرش با سن، مدت اقامت و تحصیلات بیمار رابطه دارد و با جنسیت و وضع تا هل رابطه ای ندارد. این مطالعه در زمان ترخیص بیماران انجام گردید و مشخص شد که با افزایش مدت اقامت، میزان رضایت افزایش می‌یابد.^[۱] مطالعات نشان داده است که بیماران با گذشت زمان رضایت بالاتری را نشان می‌دهند.^[۲] باید توجه داشت که کارکنان واحد پذیرش با بیماران بدحال، پریشان و دارای احساسات خاص روپرورد هستند. بنابراین به نظر می‌رسد بررسی نظرات بیماران در مورد واحد پذیرش در زمان ترخیص برای شناخت تاثیر این واحد بر رضایتمندی بیماران کفایت نمی‌کند و بررسی این موضوع در فاصله زمانی هر چه نزدیک‌تر به زمان پذیرش می‌تواند اطلاعات دقیق‌تری فراهم نماید.

حصول به هدف تکریم ارباب رجوع و غلبه بر بحران‌های موجود در بیمارستان بدون جلب رضایت بیماران و شناسایی عوامل مرتبط با آن ممکن نیست.^[۳] عدم دریافت خدمات مورد تقاضاً بخصوص از واحد پذیرش، که بیمار در بدرو ورود به بیمارستان با آن مواجه می‌شود، آنها را به شدت ناراضی خواهد کرد؛ بنابراین ارائه خدمات مورد تقاضای بیمار و جلب رضایت وی در این بخش بسیار حساس است. لذا این مطالعه با هدف بررسی میزان رضایتمندی بیماران بستری از بخش پذیرش بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان و شناسایی عوامل مرتبط با آن انجام گردید.

روش پژوهش

این پژوهش، یک مطالعه توصیفی و تحلیلی است. جامعه پژوهش شامل بیماران بستری در بخش‌های بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان که حداقل به مدت ۲۴ ساعت و حداقل

بیمار محور اصلی خدمات و یگانه علت وجودی بیمارستان است؛ لذا رضایتمندی آنان از نشانگرهای مهم کیفیت مراقبت بهداشتی درمانی محسوب می‌شود. بازتاب نظر بیمار درباره مراقبت و خدمات بهداشتی، درمانی برای مدیران، ارائه دهنده‌گان مراقبت و خود بیماران، معتر و ارزشمند است. مطالعات انجام شده نشان داده است که بی توجهی به نظرات بیمار، اخذ نتیجه مطلوب درمانی را خدشه دار می‌سازد و دریافت بازخور از بیماران می‌تواند منجر به افزایش رضایت آنان گردد. بنابراین بیمارستان‌ها باید با سنجش رضایت بیمار، کامل بودن و مقولیت خدمات بخش‌های مختلف خود را بررسی نمایند.^[۴-۵]

بخش پذیرش یکی از بخش‌های استراتژیک بیمارستان است؛ زیرا در این واحد است که تماس بیمار یا بیماران و روابط آن‌ها با بیمارستان آغاز می‌شود. این بخش در تفکر بیمار درباره بیمارستان اثر می‌گذارد و نیز در این بخش است که بیمار و همراهانش ارزیابی خود را از خدمات بیمارستان آغاز می‌کنند.^[۵] پذیرش بیمارستان اثر مستقیمی در احساسات مراجعین و در نتیجه، رفع مشکلات بعدی بیمار، پزشک و بیمارستان داشته و با جلب همکاری بیمار می‌تواند تاثیر زیادی در بهبود یا تاخیر درمان آن‌ها به جا گذارد.^[۵] لذا رضایت بیمار از واحد پذیرش از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

در مطالعات زیادی که در شهرهای مختلف ایران در مورد رضایت بیماران از خدمات بیمارستانی انجام شده است میزان رضایت بیمار از واحد پذیرش متفاوت ذکر شده و در مواردی بیماران ناراضی و در مواردی راضی بوده اند.^[۶-۱۰] تمام این مطالعات در مورد کل خدمات بیمارستان انجام شده و بخش بسیار کوچکی از آنها، محدود به ۳ یا ۴ پرسش، به واحد پذیرش اختصاص داشته است.

در بین مطالعات مختلف، فقط یک بررسی در دانشگاه علوم پزشکی تهران اختصاصاً به بررسی

یافته‌ها

۱۹۹ نفر از نمونه‌ها زن بودند (۵۱/۸ درصد). ۱۰۷ نفر (۲۸/۲٪) در گروه سنی ۱۸-۲۸ سال بودند. میانگین سنی افراد ۳۹/۷±۱۴/۸ سال بود. ۲۹۶ نفر (۷۷/۱٪) شهری بودند. ۲۱۱ نفر قبلاً به آن بیمارستان مراجعه نکرده بودند (۵۵/۱٪). در مورد اکثر بیماران (۲۱۳ نفر؛ ۵۵/۶٪) پذیرش بیمار توسط همراه وی انجام شده بود. مدت اقامت اکثر بیماران یک روز بود (۱۶۷ نفر؛ ۴۶٪). میانگین مدت اقامت ۰/۸±۰/۸۲ روز بود. اکثریت افراد (۱۷۰ نفر؛ ۴۴/۴٪) خانه دار بودند و همچنین اکثر افراد تحصیلات زیر دیپلم داشتند (۱۷۲ نفر؛ ۴۷/۴٪). فراوانی مراجعین از نظر جنسیت، مراجعه قبلي و پذیرش توسط همراه، تفاوت معنی داری نداشت ولی از نظر سایر متغیرها تفاوت معنی دار بود ($P<0/001$).

جدول ۱ رضایتمندی مراجعه کنندگان از واحد پذیرش رانشان می‌دهد.

همان طور که (جدول ۱) نشان می‌دهد اکثریت مراجعین عملکرد واحد پذیرش را خوب می‌دانستند (۴۶/۲٪) و امتیاز به دست آمده (۴۳±۷/۱) نشان می‌دهد که مراجعین راضی بوده‌اند.

طبق این جدول اکثریت افراد (۵۳/۵٪) رعایت مدت انتظار را خوب می‌دانستند. میانگین کل امتیازات واحد پذیرش کاملاً راضی بوده‌اند. اکثریت افراد (۵۶/۲٪) رفتار و روابط کارکنان را خوب ارزیابی نموده‌اند. میانگین کل امتیازات (۱۵/۷۸±۲/۹) نشان می‌دهد که افراد از رفتار و روابط کارکنان کاملاً راضی بوده‌اند. در مورد رفتار و روابط کارکنان، نارضایتی مراجعه کنندگان از توجه به حضور آنان و شیوه گفتار متصدی پذیرش بیشتر از سایر عوامل بوده است. اکثریت افراد (۴۳/۵٪) نحوه پاسخگویی کارکنان را خوب می‌دانستند. میانگین کل امتیازات (۱۴/۶±۲/۷) نشان می‌دهد که افراد از نحوه پاسخگویی به سوالات راضی بوده‌اند. در مجموع میزان رضایتمندی مراجعین از نحوه پاسخگویی کمتر از سایر عوامل مورد بررسی بوده است.

۷۲ ساعت بستری بوده‌اند؛ حداقل ۱۸ سال سن داشتند و همچنین همراهان بیمارانی که شخصاً به واحد پذیرش مراجعه نداشتند، بود. حجم نمونه با $d=0/5$, $p=0/05$, $z=0/95$ محاسبه شد و در مجموع ۳۸۴ نفر از بیماران بستری در بیمارستان‌های آموزشی کاشان انتخاب شدند که براساس بزرگی بیمارستان تقسیم گردید: بیمارستان بهشتی ۲۹۱ نفر، بیمارستان متینی ۶۰ نفر، بیمارستان شیشه خوانی ۳۳ نفر. ضمناً بیماران بیمارستان روانپژوهی اخوان وارد مطالعه نشدند. انتخاب نمونه به روش نمونه گیری ساده (در دسترس) انجام شد و از اول آبان ۱۳۸۵ مراجعه کنندگانی که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند، وارد مطالعه شدند.

ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه همراه با مصاحبه بود. پرسشنامه حاوی ۱۲ سوال مربوط به تعیین میزان رضایتمندی مراجعه کنندگان از مدت انتظار (۲ سوال)، رضایتمندی از رفتار و روابط کارکنان (۴ سوال)، رضایتمندی از نحوه پاسخگویی کارکنان (۴ سوال) و رضایتمندی از نحوه نوبت دهی کارکنان (۲ سوال) بود. اعتبار ظاهری و محتوایی پرسشنامه با توجه به نظر متخصصین امر تایید گردید. پایایی پرسشنامه نیز با روش آزمون مجدد ۷/۷۵ محاسبه شد.

پرسشنامه حداقل ۲۴ ساعت بعد از پذیرش به مراجعین داده می‌شد و باحضور پژوهشگر، تکمیل و دریافت می‌گردید. در بعضی موارد به علت ناتوانی در پرکردن پرسشنامه یا به علت بی سعادی از روش مصاحبه نیز استفاده شد. در ضمن سعی شد تا گردآوری اطلاعات اخلاقی در درمان بیماران ایجاد ننماید. داده‌های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه به صورت عالی (۵ امتیاز)، خوب (۴ امتیاز)، متوسط (۳ امتیاز)، بد (۲ امتیاز)، بسیار بد (۱ امتیاز) و نظری ندارم (بدون امتیاز) در نظر گرفته شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و بر اساس درصد فراوانی و میانگین و انحراف معیار امتیاز و آزمون‌های t -test, X^2 و ANOVA انجام گردید.

**جدول ۱*: توزيع فراوانی نظرات مراجعيه کنندگان در مورد واحد پذيرش بيمارستان هاي آموزشي
تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکي کاشان، ۱۳۸۵**

امتياز	بی نظر	بسیار بد	بد	متوسط	خوب	عالی	عملکرد کارکنان پذيرش
۴/۰-۳±۰/۷۳	(۰/۵) ۲	-	(۳/۶) ۱۰	(۱۷/۴) ۶۷	(۵۳/۴) ۲۰۵	(۲۶) ۱۰۰	سرعت عمل در تشکيل پرونده
۴/۰-۵±۰/۷۵	(۱/۳) ۵	(۰/۳) ۱	(۲/۹) ۱۱	(۱۵/۱) ۵۸	(۵۳/۶) ۲۰۶	(۲۶/۸) ۱۰۳	ارجاع سريع به بخش
۸/۰-۳±۱/۴۳	(۰/۹) ۷	(۰/۱) ۱	(۲/۷) ۲۱	(۱۶/۳) ۱۲۵	(۵۳/۵) ۴۱۱	(۲۶/۴) ۲۰۳	جمع
۴/۰-۳±۰/۷۵	(۱/۸) ۷	(۰/۳) ۱	(۲/۹) ۱۱	(۱۶/۱) ۶۲	(۵۳/۶) ۲۰۶	(۲۵/۳) ۹۷	توجه به حضور بيمار
۴/۰-۲±۰/۶۶	(۲/۶) ۱۰	-	(۱/۳) ۵	(۱۶/۹) ۶۵	(۵۷/۶) ۲۲۲	(۲۱/۴) ۸۲	برخورد دلسرانه کارکنان
۴/۰-۳±۰/۶۶	(۲/۹) ۱۱	(۰/۳) ۱	(۰/۸) ۳	(۱۶/۹) ۶۵	(۵۸/۶) ۲۲۵	(۲۱/۶) ۸۳	آرام بخش بودن چهره
۴/۰-۱±۰/۷۳	(۲/۳) ۹	(۰/۳) ۱	(۲/۶) ۱۰	(۱۵/۹) ۶۱	(۵۴/۹) ۲۱۱	(۲۳/۲) ۸۹	شيوه گفتار کارکنان
۱۵/۷۸±۲/۹	(۲/۴) ۳۷	(۰/۲) ۳	(۱/۹) ۳۹	(۱۶/۵) ۲۵۳	(۵۲/۶) ۸۶۴	(۲۲/۸) ۳۵۱	جمع
۴/۰-۲±۰/۷۳	(۲/۹) ۱۱	(۰/۳) ۱	(۲/۳) ۹	(۱۶/۷) ۶۴	(۵۴/۲) ۲۰۸	(۲۳/۷) ۹۱	پاسخ كامل به سوالات بيمار
۳/۹۷±۰/۷۵	(۳/۴) ۱۳	-	(۳/۶) ۱۴	(۱۸) ۶۹	(۵۲/۳) ۲۰۱	(۲۲/۴) ۸۷	پاسخ روشن و واضح به سوالات
۳/۹۴±۰/۷۷	(۳/۶) ۱۴	(۰/۳) ۱	(۳/۱) ۱۲	(۲۱/۱) ۸۱	(۴۹/۵) ۱۹۰	(۲۲/۴) ۸۶	پاسخ صحيح به سوالات بيمار
۲/۶۷±۱/۲۴	(۶/۸) ۲۶	(۱/۹) ۷۳	(۲۶/۶) ۱۰۲	(۲۱/۶) ۸۳	(۱۸) ۶۹	(۸/۱) ۳۱	اطلاعات برای تكميل رضايتname
۱۴/۰-۶±۳/۰۲	(۴/۲) ۶۴	(۴/۹) ۷۵	(۸/۹) ۱۳۷	(۱۹/۳) ۲۹۷	(۴۳/۵) ۶۶۸	(۱۹/۲) ۲۹۵	جمع
۳/۹۱±۰/۸۶	(۱۹/۳) ۷۴	(۱/۶) ۶	(۲/۹) ۱۱	(۱۵/۹) ۶۱	(۴۱/۷) ۱۶۰	(۱۸/۸) ۷۲	رعايت عدالت در نوبتدهي
۳/۸۳±۰/۷۹	(۸/۹/۱) ۳۴۲	(۰/۳) ۱	(۰/۳) ۱	(۲/۱) ۸	(۶/۸) ۲۶	(۱/۶) ۶	اطلاع به موقع از کنسيل شدن نوبت
۴/۴۱±۱/۶	(۵۴/۱) ۴۱۶	(۰/۹) ۷	(۱/۶) ۱۲	(۹) ۶۹	(۲۴/۲) ۱۸۶	(۱۰/۱) ۷۸	جمع
۴۳±۷/۱	(۱۱/۴) ۵۲۴	(۱/۹) ۸۶	(۴/۳) ۱۹۹	(۱۶/۱) ۷۴۴	(۴۶/۲) ۲۱۲۹	(۳۰/۲) ۹۲۷	جمع

* تعداد (درصد)

مراجعيين از واحد پذيرش در گروه هاي سنی ۵۰ سال به بالا کمتر از ساير گروه ها است هرچند اين رابطه معنى داري نيست. طبق مطالعه رابطه معنى داري بين ميزان رضايتمندي از واحد پذيرش و نوع سکونت وجود ندارد. همچنين طبق جدول ۲، بين ميزان رضايتمندي مراجعيين که برای اولين بار به واحد پذيرش مراجعيه کرده اند و آنهایي که سابقه مراجعيه به آن واحد پذيرش را داشته اند، تفاوت معنى داري وجود ندارد. همچنان بين رضايت بيماران و رضايت همراها ان تفاوت معنى داري وجود ندارد؛ البته رضايتمندي بيماران از نحوه پاسخگوبي کارکنان به طور معنى داري کمتر از همراها است (ميانيگين امتياز ۱۳/۶ در مقابل ۱۴/۵؛ ۰/۰۵ <P).

طبق بررسی، ميزان رضايتمندي از واحد پذيرش با مدت اقامتي رابطه دارد (به جز در مورد نوبتدهي و مدت انتظار)؛ به طوري که با افزايش مدت اقامتي ميزان

در اين مورد بيشترین نارضايتی مربوط به ارایه اطلاعات در مورد پر کردن فرم رضايت نامه بوده است که ۴۵/۶٪ افراد پاسخ بد و بسيار بد داده اند. با توجه به جدول اکثريت افراد رعايت عدالت در نوبتدهي (۴۱/۷٪) را خوب مى دانستند و اکثريت افراد نيز با کنسيل شدن نوبت موافقه نشده بودند (۸۹/۱٪). اکثريت کسانی که با اين موضوع موافقه شده اند، اطلاع به موقع از کنسيل شدن احتمالي نوبت را خوب مى دانستند (۶۸/۸٪). ميانگين كل امتيازات (۴/۴۱±۱/۶) نشان مى دهد که افراد از نحوه نوبتدهي راضي بوده اند.

جدول ۲ عوامل مرتبط با رضايتمندي مراجعيين از واحد پذيرش را نشان مى دهد.

طبق جدول ۲ رضايتمندي مراجعيين از واحد پذيرش در تمام ابعاد مورد مطالعه با جنسите بيماران رابطه دارد و زنان به طور معنى داري ناراضي ترند (ميانيگين امتياز ۳۰/۱ در مقابل ۴۶/۱؛ ۰/۰۵ <P). همچنان رضايت

جدول ۲: میانگین (انحراف معیار) امتیازات رضایتمندی مراجعه کنندگان از واحد پذیرش بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان، به تفکیک عوامل مرتبط

مجموعه	نحوه نوبت‌دهی		نحوه پاسخگویی		رفتار و روابط		مدت انتظار		میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	
	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون					
$p < 0.05^*$	۴۶/۳±۶/۱	$p < 0.05^*$	۵/۱±۱/۶	$p < 0.05^*$	۱۵/۷±۲/۹	$p < 0.05^*$	۱۶/۹±۲/۸	$p < 0.05^*$	۸/۵±۱/۴	مرد	۴۰-۴۹	زن	۳۰/۱±۵/۳
	۳۰/۱±۵/۳		۲/۳±۰/۸		۱۲/۵±۲/۷		۱۴/۷±۲/۸		۷/۶±۱/۳				
$p = 0.02$	۴۳/۵±۸/۳	$p = 0.018$	۴/۸±۲	$p = 0.05^*$	۱۳/۷±۳/۷	$p = 0.02$	۱۵/۸±۳/۴	$p = 0.066$	۸/۱±۱/۵	۱۸-۲۸	۲۹-۳۹	۳۰-۴۹	۴۴±۶/۳
	۴۳/۳±۷		۴/۳±۱/۵		۱۴/۲±۲/۷		۱۵/۷±۳		۸/۱±۱/۴				
	۴۳/۱±۷/۶		۴/۱±۱/۳		۱۳/۹±۴		۱۵/۸±۳/۲		۸/۱±۱/۳				
	۴۲±۵/۲		۴/۳±۱/۴		۱۴/۱±۲/۹		۱۵/۴±۲/۴		۷/۷±۱/۳				
	۴۲/۷±۷/۲		۴/۴±۱/۶	$p = 0.07$	۱۴±۳/۲	$p = 0.077$	۱۵/۸±۳	$p = 0.093$	۸±۱/۵				
$p = 0.02$	۴۴±۶/۷		۴/۵±۱/۶		۱۴/۲±۳/۴		۱۵/۹±۳		۸±۱/۴	شهری	روستایی	>۶۰	۴۴±۶/۷
	۴۳/۱±۷/۷		۴/۵±۱/۷		۱۴/۱±۳/۷		۱۵/۶±۳/۳		۸/۱±۱/۴				
$p = 0.05$	۴۳±۶/۳	$p = 0.02$	۴/۳±۱/۵	$p = 0.088$	۱۴/۱±۳	$p = 0.19$	۱۶±۲/۶	$p = 0.092$	۸/۱±۱/۴	دلد	نارد	۴۰-۴۹	۴۳±۶/۳
	۴۳/۱±۷/۷		۴/۵±۱/۷		۱۴/۱±۳/۷		۱۵/۶±۳/۳		۸/۱±۱/۴				
$p = 0.02$	۴۲/۸±۷/۲	$p = 0.08$	۴/۴±۱/۶	$p = 0.07$	۱۴±۳/۲	$p = 0.077$	۱۵/۸±۳/۲	$p = 0.093$	۷/۹±۱/۵	دارد	ندارد	۴۳±۶/۴	۴۳±۶/۷
	۴۲/۷±۷/۱		۴/۴±۱/۷		۱۴/۵±۳/۱		۱۵/۹±۲/۹		۸/۱±۱/۳				
$p < 0.05^*$	۴۱/۴±۷/۳	$p = 0.034$	۴/۱±۱/۳	$p < 0.05^*$	۱۳/۲±۳/۳	$p < 0.05^*$	۱۵/۳±۳/۳	$p = 0.017$	۷/۹±۱/۵	یک	(دو)	سه	۴۲/۵±۶/۹
	۴۴/۷±۶/۳		۴/۴±۱/۵		۱۵±۳		۱۶/۴±۲/۹		۸/۳±۱/۴				
	۴۲/۵±۶/۹		۴/۴±۱/۳		۱۴/۳±۳/۲		۱۵/۹±۲/۷		۸±۱/۴				
$p = 0.02$	۴۱/۲±۵	$p = 0.011$	۳/۹±۱/۱	$p = 0.011$	۱۳/۳±۳/۱	$p = 0.073$	۱۵±۲/۸	$p = 0.021$	۷/۶±۱	بی سواد	زیر دیبلم	دیبلم و فوق دیبلم	لیسانس و بالاتر
	۴۲/۹±۷/۲		۴/۴±۱/۵		۱۴/۴±۳		۱۵/۷±۳		۸/۴±۱/۴				
	۴۳/۶±۷/۶		۴/۴±۱/۳		۱۳/۷±۳/۵		۱۵/۸±۳/۳		۸±۱/۵				
	۴۵/۴±۶		۴/۷±۱/۳		۱۴/۵±۳/۴		۱۶/۹±۲		۸/۱±۱/۷				
$p < 0.05^*$	۳۸/۴±۵/۴	$p < 0.05^*$	۳/۴±۱	$p < 0.05^*$	۱۳/۶±۷/۸	$p < 0.05^*$	۱۴/۷±۲/۸	$p < 0.05^*$	۷/۷±۱/۲	خانه‌دار	کارمند	کارگر	آزاد
	۴۵/۴±۷/۷		۵/۳±۱/۹		۱۴/۷±۲/۲		۱۶/۳±۳/۵		۸/۱±۲				
	۴۵/۹±۶/۷		۴/۷±۱/۳		۱۶±۲		۱۶/۷±۳		۸/۵±۱/۵				
	۴۶/۳±۶/۸		۵/۳±۱/۷		۱۵/۷±۳/۱		۱۶/۸±۳/۱		۸/۶±۱/۴				
	۴۰/۵±۳/۵		۴/۵±۰/۷		۱۱/۵±۲/۱		۱۶/۸±۲/۲		۷/۸±۲/۱				
	۴۵/۱±۶/۸		۴/۷±۱/۳		۱۴/۳±۲/۵		۱۷/۱±۲/۱		۸/۲±۱/۳				
	۴۵/۱±۴/۹		۴/۷±۱/۳		۱۵/۳±۲/۸		۱۶/۸±۲		۸/۴±۱/۲				
	۴۱/۵±۷/۴		۴/۹±۱/۹		۱۳/۶±۲/۶		۱۵/۳±۳		۷/۳±۱/۴				

* رابطه معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های نشان می‌دهد که در مجموع مراجعه کنندگان از واحد پذیرش راضی بوده‌اند ($43\pm7/1$). این نتیجه به طور مشابه در تحقیقات دیگر بیان شده است.^[۱۷, ۱۱, ۱۰, ۹, ۲] در مطالعه‌ای در قزوین، میزان نارضایتی بیماران از واحد پذیرش $37/4$ درصد بیان گردید.^[۱۸] همچنین در

رضایت افزایش می‌یابد و افرادی که مدت اقامت یک روز دارند، ناراضی ترند. با افزایش سطح تحصیلات میزان رضایتمندی از واحد پذیرش افزایش یافته است اما این رابطه معنی‌دار نیست. همچنین میزان رضایتمندی با شغل بیمار رابطه دارد و افراد خانه‌دار ناراضی ترند ($P < 0.05$).

حاضر همخوانی ندارد. در پژوهشی در سنگاپور، ۲۸/۸ درصد افراد از واحد درصد شکایات بیماران مربوط به طرز برخورد کارکنان بوده است.^[۱۱] در مطالعه ای به نقش خوش آمدگویی به عنوان اولین برخورد بیمار در بد و ورود به بیمارستان پرداخته و اشاره شده است که برخورد اولیه مناسب به برطرف کردن استرس کمک کرده و میزان رضایت بیمار را از بیمارستان افزایش می دهد.^[۱۱] یکی از مهمترین جنبه هایی که موجب رضایت بیماران می گردد توانایی پرسنل در ایجاد ارتباط با بیمار است. این توانایی شامل مهارت های برقراری ارتباط چشمی، گوش دادن به جزئیات گفته های بیمار و اجازه ابراز احساسات به بیمار است. نباید تاثیر روانی را که واحد پذيرش بر بیماران و بستگان دارد از نظر دور داشت. ثابت شده است که عدم توجه به جنبه های روحی و روانی بیماران خصوصاً بیمارانی با مشکلات روحی رضايتمندی آنان را بشدت کاهش می دهد.^[۱۰، ۲۳-۲۵] مطالعاتی نیز ثابت کرده که رضایت از نحوه برخورد کارکنان مهمترین عامل در رضايتمندی کلی از خدمات بیمارستان و سومین عامل برای مراجعه مجدد به یک مرکز درمانی است.^[۲۶، ۲۷] این موضوع اهمیت رفتار مناسب با مراجعان را به خوبی خاطر نشان می سازد و نتایج این پژوهش نیز نشان می دهد که کارکنان واحد پذيرش به اهمیت رفتار و روابط صحیح با مراجعین واقfnدا.

یافته ها نشان داد که مراجعین از نحوه پاسخگویی راضی بوده اند ($14/6 \pm 2/7$). ناراضایتی از ارایه اطلاعات در مورد فرم رضایت نامه بیشتر از سایر موارد بود. رضایت آگاهانه جزء حقوق بیمار و یکی از اصول منشور حقوق بیمار است. کارکنان پذيرش نیز می بایست در مورد آنچه بیماران امضا می نمایند توضیحاتی عمومی، نه در حد تخصصی، برای بیماران ارایه دهنند ولی نتایج این پژوهش نشان می دهد که کارکنان پذيرش به این اصل مهم توجه ندارند. در مطالعه ای نشان داده شده که دادن اطلاعات مورد نیاز بیماران به آنها، به برطرف نمودن اضطراب کمک کرده و

بیمارستان های سبزوار، ۹۶/۸ درصد افراد از واحد پذيرش ناراضی بوده اند.^[۷] مطالعه دیگری نیز ناراضایتی ۴۱ درصدی بیماران از پذيرش رانشان داده است^[۱۹] که با مطالعه حاضر همخوانی ندارد. در مطالعه ای در کرمان، عملکرد واحد پذيرش در سطح متوسط ارزیابی گردید و ارتقاء عملکرد این واحد مستلزم توجه بیشتر به فرآیند پذيرش بیمار و صدور دستورالعمل ها عنوان شد.^[۲۰] عملکرد مناسب کارکنان واحد پذيرش بیمارستان های کاشان را می توان دلیل رضايتمندی مراجعین دانست.

ثابت شده است که تاسیس واحد پذيرش مدت اقامت را یک روز کاهش داده و تعداد بیماران لیست انتظار را نسبت به مواردی که بیماران مستقیم در بخش های درمانی، پذيرش شوند تا ۳۰ درصد کاهش می دهد.^[۲۱] در پژوهشی در سنگاپور مشخص شد که ۱۰ درصد از شکایات بیماران از مدت انتظار بوده است^[۱۱] که اهمیت توجه به مدت انتظار را نشان می دهد. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که میزان رضایت از مدت انتظار در واحد پذيرش در سطح کاملاً راضی قرار دارد ($8/0 \pm 1/43$). نتیجه مشابه در مطالعه تهران نیز گزارش شده است.^[۱۱] دلایل رضايتمندی در پژوهش حاضر می تواند ناشی از تعداد کافی کارکنان کارآمد در واحد پذيرش و مراجعت کننده کمتر باشد. در مطالعه ای ۲۸/۶ درصد مراجعت کنندگان به بخش فوریت های پزشکی بیمارستان های گتاباد از سرعت تشکیل پرونده در واحد پذيرش، ناراضی بوده اند^[۸] که با پژوهش حاضر همخوانی ندارد. در شرایط فوریت های پزشکی، انتظار سرعت بیشتر در خدمت رسانی انتظار موجه است و این موضوع می تواند دلیل تفاوت نتایج این دو مطالعه باشد.

یافته ها نشان داد که مراجعین از رفتار و روابط کارکنان کاملاً راضی بوده اند ($15/78 \pm 2/9$). نتیجه مشابه در برخی مطالعات گزارش شده است.^[۱۰، ۱۱، ۲۲] در مطالعه ای در تبریز، ۵۵/۴ درصد بیماران از رفتار و روابط کارکنان پذيرش ناراضی بودند^[۶] که با پژوهش

نمونه مورد مطالعه باشد، زیرا در نمونه شهر کاشان تعداد افراد تحصیل کرده بسیار کم است.

در این مطالعه هر چند با افزایش سن رضایت کمتر می شد ولی این رابطه معنی دار نبود. مطالعه ای نتیجه مشابه گزارش کرده است [۲۹] اما در مطالعه تهران مشخص شد که رابطه بین سن و رضایتمندی معنی دار است و با افزایش سن رضایت بیشتر می شود [۱۱]. در مطالعه ای نیز ثابت شده که در بیماران بالای ۷۰ سال، کاهش مشکلات احساسی بیمار می تواند سطح رضایتمندی را افزایش دهد [۳۲]. به نظر می رسد با افزایش سن و کم حوصلگی بیماران، توقعات افزایش می یابد و این موضوع می تواند باعث کاهش رضایتمندی مراجعین در کاشان شده باشد؛ دلیل این اختلاف می تواند ناشی از نمونه ها نیز باشد، زیرا در مطالعه حاضر اکثریت افراد در گروه جوان قرار دارند.

طبق مطالعه رابطه معنی داری بین میزان رضایتمندی از واحد پذیرش و منطقه سکونت (شهری و روستایی)، مراجعه قبلی و مراجعه حضوری وجود ندارد. مطالعه سبزوار نیز اختلافی در رضایتمندی مراجعین شهری و روستایی از پذیرش نشان نداد [۷]. در مورد تاثیر مراجعه قبلی بر رضایتمندی از پذیرش نتایج مشابهی وجود ندارد اما مطالعاتی نشان داده بیمارانی که دفعات مراجعته بیشتری دارند، رضایت کلی آنها از خدمات بیمارستانی کمتر است [۳۰، ۳۳]. در مورد اختلاف رضایت بیماران و همراهان نتایجی در سایر مطالعات گزارش نشده است.

رضایتمندی بیماران از نحوه پاسخگویی کارکنان کمتر از همراهان است [۵، ۰/۰۴]. این موضوع می تواند به دلیل حساس تر بودن بیماران نسبت به همراهان باشد و به نظر می رسد در پاسخگویی به بیماران باید شایسته تر عمل نمود. همچنین افراد خانه دار به طور معنی داری ناراضی تراز سایر گروه ها بودند. البته به نظر می رسد این ارتباط بیشتر متاثر از جنسیت بیماران باشد، زیرا اکثریت بیماران زن و خانه دار بودند. لذا در این رابطه مطالعات بیشتر توصیه می شود.

نتایج نشان داد که با افزایش مدت اقامت میزان

رضایتمندی کلی آنان را افزایش می دهد [۱۱، ۲۸]. بنابراین توصیه می شود که کارکنان پذیرش اطلاعات اولیه و عمومی در این مورد در اختیار بیماران یا همراهان قرار دهند.

در مورد رعایت عدالت در نوبت دهی یافته ها نشان داد که مراجعین راضی بودند (۴/۴۱±۱/۶). در این رابطه در سایر مطالعات میزان رضایت گزارش نشده است. عدم تبعیض و رعایت عدالت در پذیرش بیماران از حقوق آنان بوده [۵] و از عواملی است که در رضایتمندی آنان موثر است. نتایج این پژوهش نشان داد که کارکنان پذیرش به این مهم توجه دارند.

مطالعه نشان داد که زنان به طور معنی داری از واحد پذیرش ناراضی ترند. در مطالعاتی رابطه ای بین جنس و رضایتمندی بیماران از خدمات درمانی مشاهده نشد [۲۹، ۳۰]. در مطالعه تهران مشخص شد که بین رضایت از پذیرش و جنس بیماران ارتباط معنی داری وجود ندارد [۱۱]. مطالعه سبزوار نیز نشان داد که مردان از خدمات پذیرش ناراضی ترند [۷]. این اختلاف می تواند به دلیل تفاوت فرهنگی شهرها و حجم نمونه مطالعه حاضر باشد؛ بنابراین مطالعات بیشتر در این زمینه توصیه می شود.

در مطالعه حاضر مشخص شد با افزایش سطح تحصیلات میزان رضایتمندی از واحد پذیرش افزایش یافته است اما این رابطه معنی دار نبود. رابطه معنی دار معکوس بین این دو عامل در مطالعه تهران ذکر شده است، به طوری که بالاترین میزان رضایت از پذیرش در افراد کم سواد مشاهده شد [۱۱]. مطالعاتی نیز نشان داده با افزایش سواد رضایتمندی از خدمات درمانی کاهش می یابد [۲۹-۳۱] که با مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

در زمان مطالعه حاضر، افراد با سطح سواد بالاتر عمدتاً شلوغی واحد پذیرش و درگیر بودن کارکنان را مطرح می کردند و آن را دلیلی برای برخی از بی توجهی های احتمالی ذکر می نمودند؛ شاید همین دیدگاه مراجعین تحصیل کرده در کاشان باعث شده تا رضایت آنان بیشتر باشد. علت دیگر این امر می تواند

فهرست منابع

۱. صدقیانی ابراهیم. ارزیابی مراقبت بهداشتی، درمانی و استانداردهای بیمارستانی. چاپ دوم، انتشارات جعفری، تهران، ۱۳۸۴.
۲. ربیعی رضا، رنگرز جدی فاطمه. بررسی رضایتمندی بیماران بستری در بیمارستان‌های شهر کاشان در سال ۱۳۸۲. طرح تحقیقاتی، کاشان: دانشکده پرایپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ۱۳۸۲.
3. Bronkesh S. Improving patient satisfaction. 1998. Available from: www.hsmgroup.com. Accessed: September 2006.
۴. مصدق راد علی محمد. ارزیابی میزان رضایتمندی بیماران از خدمات بستری بیمارستان رازی قزوین. ۱۳۸۰. مدیریت و اطلاعات در بهداشت و درمان ۱۳۸۳؛ ۱(۱): ۲۸-۳۲.
۵. صدقیانی ابراهیم، سازمان و مدیریت بیمارستان، جلد دوم. انتشارات جهان رایانه، تهران، ۱۳۷۷.
۶. صومی محمدحسین، رضازاده گاوگانی نعمت. بررسی میزان رضایت بیماران بستری از خدمات ارائه شده در مرکز آموزشی درمانی شهدای تبریز. همایش سراسری روسا و مدیران بیمارستان‌های کشور. تبریز، ۱۳۷۹.
۷. گل افروزشهری مهدی، رهنمای رهسپار سیده فاطمه، بهنام و شانی حمیدرضا، شیرزاده ابراهیم. بررسی میزان رضایت بیماران بستری در بیمارستان‌های شهرستان سبزوار در سال ۸۰-۸۱. اسرار ۱۳۸۲؛ ۱(۱۰): ۴۰-۵۱.
۸. قهرمانی محمد، مهدی پور علی، مطلبی محمد، مینویان محمدحسین. بررسی میزان رضایتمندی مراجعه کنندگان به بخش فوریت‌های پزشکی بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد ۱۳۸۰؛ ۲(۷): ۳۴-۲۷.
۹. شمس‌الدین، خلیل‌زاده حمید، قدیمی‌حسین، مرتاض مهدی. بررسی میزان رضایتمندی از نحوه رفتار پرستاران بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی همدان. مجله دانشکده پرستاری و مامایی همدان ۱۳۸۲؛ ۱۱(۱): ۲۱-۱۷.
۱۰. اسلامی نژاد طاهره، ظهور علیرضا. رضایتمندی بیماران بستری بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمان از ارایه

رضایتمندی افزایش می‌یابد. در مطالعه تهران نیز نتایج مشابهی به دست آمده است.^[۱] با افزایش مدت اقامت و به تعادل رسیدن بیمار و همراهان و کاهش نگرانی، احتمالاً توقعات کمتر شده و قضاوت بهتری صورت می‌گیرد. این موضوع می‌تواند دلیل افزایش رضایتمندی با افزایش مدت اقامت باشد.

در مقایسه مطالعه حاضر و مطالعه تهران، تفاوت‌های مشاهده شده می‌تواند ناشی از زمان توزیع پرسشنامه‌ها باشد. در مطالعه تهران پرسشنامه در زمان ترخیص و در مطالعه حاضر در زمان اقامت بیمار (بین ۲۴ تا ۷۲ ساعت) توزیع شده است. مطالعات نشان داده است که سطح حصول سلامتی و رفع بیماری در میزان رضایتمندی مؤثر است.^[۲۱، ۳۳] بنابراین اختلافات مشاهده شده می‌تواند ناشی از این موضوع باشد.

مقایسه مطالعه کاشان و تهران نشان دهنده اختلاف زیادی در سطح رضایتمندی است (۶۶/۴ در مقابل ۹۰/۶ درصد). صاحب نظران معتقدند که میزان رضایت کمتر از ۷۵ درصد به توجهات خاص نیاز دارد.^[۱] لذا به نظر می‌رسد در نظر گرفتن بازخور مراجعین درباره واحد پذیرش در زمان هر چه نزدیکتر به زمان پذیرش از اهمیت زیادی برخوردار است. در ضمن، کاهش نارضایتی از واحد پذیرش در زمان ترخیص نمی‌تواند توجیحی برای برخی بی توجهی‌های کارکنان این واحد باشد. باید توجه داشت که بیماران (همراهان) فقط یک بار با این واحد رو به رو می‌شوند؛ بنابراین شایسته است که کارکنان این واحد در همان روز پذیرش توجهات لازم را بنمایند.

همان‌گونه که این مطالعه نشان می‌دهد مراجعین از واحدهای پذیرش راضی هستند. کارکنان پذیرش با توجه به عواملی مانند پاسخگویی مناسب تر به بیماران؛ خصوصاً در مورد فرم‌های رضایت‌نامه، توجه بیشتر به بانوان، بیماران و به گروه‌های مسن تر می‌تواند رضایت‌بیمار از واحد پذیرش و طبعاً رضایت از بیمارستان را افزایش داده و در روند درمانی بیماران تاثیر مثبت بگذارند. ◆

۲۲. پیری زکیه، ظهور علیرضا. رضایتمندی بیماران بستری بیمارستان شهید اکبرآبادی از خدمات ارائه شده در سال ۱۳۸۲. مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۲؛ ۶: ۷۰-۶۳.
۲۳. احمدوند لیلا. برآورد زمان انتظار بیماران مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان‌های شهدای عشایر خرم آباد وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان لرستان. بیمارستان علوم پزشکی ۱۳۸۲؛ ۶: ۳۷۸-۳۷۲.
۲۴. شعبانی مقدم فاطمه، بحق لیلا. بررسی وضعیت واحد پذیرش در بیمارستان‌های شهر کاشان. کاشان: دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ۱۳۸۲.
25. Greenley J, Young T, Schoenherr R. Psychological distress and patient satisfaction. *Medical Care* 1982; 20(4):373-385.
۲۶. سجادیان اکرم السادات، کاویانی احمد، یونسیان مسعود، فاتح ابوالفضل. بررسی میزان رضایت بیماران از خدمات ارائه شده در کلینیک مرکز بیماری‌های پستان. پایش ۱۳۸۱؛ ۱(۳): ۶۳-۵۵.
۲۷. رو دیپما شهلا، صادقیان ناصر، خلبان منفرد مهدی، آزادفر ساراء، نراقی الله، شکیبا فر فاطمه و همکاران. بررسی میزان رضایت بیماران سرپایی مراجعه کننده به درمانگاه بیمارستان طالقانی تهران در سال ۱۳۸۰-۱۳۸۱. پژوهش در پزشکی ۱۳۸۲؛ ۲۷(۳): ۲۱۵-۲۰۵.
28. Larson C O, Nelson E C, Gustafson D, Batalden, P B. The relationship between meeting patients' information needs and their satisfaction with hospital care and general health status outcomes. *International Journal for Quality in Health Care* 1996; 8(5): 447-456.
29. Bre'dart A, Coens C, Aaronson N, Chie W, Efficace F, Conroy T, et al. Determinants of patient satisfaction in oncology settings from European and Asian countries: Preliminary results based on the EORTC IN-PATSAT32 questionnaire. *European Journal of cancer* 2007; 43(2): 323-330.
۳۰. مسعودی راد حسین، تبری رامین، عارفیان محمود رضا. بررسی میزان رضایت بیماران مراجعه کننده به بخش اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی گیلان ۱۳۸۳. مجله دندانپزشکی جامعه اسلامی دندانپزشکان ۱۳۸۴؛ ۱۷(۵۵): ۸۸-۸۱.
- خدمات، ۱۳۸۱. مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۳؛ ۷(۱۶): ۳۴-۲۷.
۱۱. ظفر قندي محمدرضا، سيداحمد خليفه سلطاني. ميزان رضایت بیماران بستری از فرآيند پذيرش بیمار در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران. حكيم ۱۳۸۴؛ ۸(۳): ۳۷-۳۱.
۱۲. سلمان زاده حسين. ارائه خدمات: رضایتمندی، مشتری مداری. مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۰؛ ۴(۹): ۳-۱.
۱۳. هوشمندی مهوش. بررسی میزان آگاهی مسئولان اجرایی بیمارستان‌ها از فعالیت‌های کلی بخش مدارک پزشکی: چگونگی فعالیت‌های بخش مدارک پزشکی در استان کهگلویه و بویراحمد. پایان نامه کارشناسی ارشد مدارک پزشکی. تهران: دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۶.
14. The John Hopkins breast cancer comparative result of patient's satisfaction survey. Available from: www.hopkinsmedicine.org. Accessed: September 2006.
15. Patient satisfaction survey. Available from: www.bighamandwomens.org. Accessed: September 2006.
16. انصاری حسن، عادی فرد آذر فربد، ملاصادقی غلامعلی. میزان رضایت بیماران از بیمارستان‌های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایران. مجله دانشگاه علوم پزشکی بیرون جند ۱۳۸۳؛ ۱۱(۳): ۴۵-۲۸.
17. زحل محمدعلی، شیخی محمدمرضا، جوادی امیر. تاثیر طرح بهینه سازی بخش فوریت‌های بیمارستان بوعلى سینای قزوین بر رضایت بیماران. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۴؛ ۹(۱): ۵۴-۵۰.
18. شیخی محمدمرضا، جوادی امیر. رضایتمندی بیماران از خدمات ارائه شده در مراکز آموزشی درمانی قزوین. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۲؛ ۷(۴): ۶۶-۳۸.
19. رزمی حسن، تالاری محمد جعفر. بررسی میزان رضایت بیماران مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۸۲. مجله دندانپزشکی جامعه اسلامی دندانپزشکان ۱۳۸۴؛ ۱۷(۲): ۸۹-۸۲.
20. آریایی منیژ، ارزیابی عملکرد بخش مدارک پزشکی بیمارستان‌های آموزشی کرمان. پایش ۱۳۸۱؛ ۱(۴): ۳۲-۲۷.
21. Moloney E D, Smith D, Bennett K, O'riordan D, Silke B. Impact of an acute medical admission unit on length of hospital stay, and emergency department wait times. *QJM* 2005; 98(4):283-289.

۳۱. سیف ربیعی محمدعلی، شهیدزاده علی. رضایت بیماران بستری در بیمارستان‌های دولتی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی همدان و عوامل موثر بر آن. پایش ۱۳۸۵؛ ۴(۵): ۲۷۹-۲۷۱.

32. Hall J, Feldstein M, Fretwell M, Rowe J, Epstein A. Older patients' health status and satisfaction with medical care in an HMO population. Medical Care 1990; 28 (3): 261-270.

۳۳. سرچشمی رامین، شیخی محمدرضا. رضایت بیماران از کیفیت خدمات ارایه شده در بخش اورژانس مراکز آموزشی درمانی قزوین. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۰؛ ۱۸: ۶۸-۶۴.

